

Personligt manifest.

Min primære bevæggrund for at være medlem af Alternativet bunder i 3 alternative økonomer: Herman Daly, Joseph Stiglitz og Thomas Piketti. De er alternative i den forstand, at de problematiserer mainstreamøkonomernes modeller og vækstsyn. Både Daly og Stiglitz har haft topposter i verdensbanken, som de forlod fordi bankens aktiviteter og påstande ikke er evidensbaserede. Daly er vel nok den første grønne økonom. Stiglitz er derudover Nobelprismodtager, så det er ikke flyvske og drømmende letvægtede, de har brugt deres klassiske viden til at tænke selv.

Med baggrund i dette er jeg modstander af bruttonationalproduktet som målestok for velstand og velfærd, FORDI DET IKKE VISER NOGET OM DET GODE LIV. Det er absurd, at øget kriminalitet og øgede sygdommes omsætning øger bnp, og dermed velfærden hvis man følger mainstreamøkonomernes tankegang. Det øger skattetrykket.

Daly og andre har prøvet at indføre mål for økonomisk velfærd MØV i stedet for Bnp som målestok for økonomiske beskrivelser

En konsekvens af et ændret syn på det gode liv er nødvendigheden af en langt mere ansvarlig omgang med natur og ressourcer, både globalt og lokalt .

Det første man kan gøre er at beskrive forholdene fair, hvad er en produktionsform værd, hvis ALLE omkostninger medregnes?

I Danmark er det landbrug og dambrug der står for den mest problematiske forurening og træk på ressourcerne.

Fokus:

Stevns forsøger at markedsføre sig som et naturskønt område, det er en sandhed med modifikationer. Vi har selvfølgelig Klinten, men derudover er store områder af Stevns karakteriseret ved store kedelige marker uden ret mange levende hegn og med rørlagte eller kanaliserede vandløb. Den biologiske mangfoldighed er ringe.

Hvis man medregner frisk luft til naturoplevelserne, er der langt til den positive oplevelse.

Som udgangspunkt må man respektere at de eksisterende svinefabrikker er lovlige, hvorfor de nødvendige ændringer skal ske i samarbejde med ejerne.

Vi vil arbejde for at mindske gylleproblemerne ved at kommunen går i dialog med ejerne/driftslederne for at finde ud af hvilken løsning der lokalt er den bedste.

Udover de indlysende fordele for de nuværende beboere er det også en nødvendighed for at tiltrække nye beboere.

På grund af de industrialiserede landes manglende ansvarlighed og fremsynethed vil alle i fremtiden blive berørt af de øgede nedbørsmængder

En del marker på Stevns er vandlidende, udover de øgede nedbørsmængder skyldes det mange års forfejlet vandløbsadministration, hvor åerne er blevet kanaliserede og uddybede samt rørlagte.

Det vil være oplagt at slå flere fluer med eet smæk ved i videst muligt omfang at genskabe vandløbenes naturlige forløb, herunder fritlægge de rørlagte vandløb.

Det vil i nogen grad formindske problemerne, og til gengæld vil vi få en langt mere biologisk mangfoldighed, herunder selvreproducerende ørredbestande, som kan danne basis for en lystfiskerturisme, som der er gode erfaringer med andre steder.

Man må dog også erkende, at der er områder der ikke egner sig til dyrkning.

Løsningen er ikke at følge Bæredygtigt landbrugs anvisninger.

Fokus:

Uanset hvilke udfordringer fremtiden må bringe er det nødvendigt, at befolkningen er veluddannet og dannet.

Disse fundamentaler skabes allerede fra de allerførste leveuger, for mange børn møder uddannelses systemet med ringe forudsætninger, og det er dyrt, besværligt og nogle gange umuligt at rette op på det.

Det er nødvendigt at opprioritere det forbyggende arbejde, så alle børn får en relevant følelsesmæssig og intellektuel opvækst.

Jeg ønsker ikke et snagende overvågningssamfund, men det offentlige har pligt til at holde øje med de børn, der er i risikozonen.

Det koster penge i første omgang, og det skal vi ud fra et humanistisk grundsyn være villige til at betale, men det vil i nogen grad tjene sig hjem i form af et mindre behov for hjælpeforanstaltninger.

Vi har en meget omdiskuteret folkeskolelov, som forhåbentlig bliver kortlivet. Indtil da må vi udnytte de eksisterende dispensationsmuligheder

til det yderste. Lærerne kan og vil gøre det meget bedre hvis man viser tillid frem for kontrol.

Et oplagt sted at starte vil være elevplanerne.

Jeg deler ikke den opfattelse, at jo mere papir der produceres, des bedre kvalitet. Jeg tror at den megen tid der bruges på at producere elevplaner, kan bruges mere kreativt.

Elevplanerne er et lovkrav, lokalt kan man politisk beslutte at nedprioritere omfanget.

Der stilles i dag urealistiske krav om en individuelt tilrettelagt undervisning, det lader sig ikke gøre med de klasse størrelser man har. Løsningen er at beholde klassen som en social enhed, men niveaudele på tværs af klasser og årgange i de færdighedsbetonede discipliner.

Eksempelvis trænes læsefærdigheden niveaudelt, mens den almindende litteraturundervisning er fælles, ligesom matematiske færdigheder trænes niveaudelt, mens matematikkens anvendelse til at beskrive sammenhænge er fælles.

Niveaudeling er også en forudsætning for at gruppearbejde reelt er et gruppearbejde og ikke et forum for enkeltpersoner.

I et almindeligt skoleforløb spildes der et år pga dårlig disciplin.

De fleste iagttagere har erfaret at danske skolebørn larmer mere end deres jævnaldrende i udlandet.

Vi skal støtte skolerne i at kræve ordentlig opførsel, også af forældrene.

Vi skal benytte de eksisterende sanktionsmuligheder maksimalt, og hvis det ikke hjælper, er der tale om en social begivenhed, som ikke skal løses af skolen.

Det første skridt er at børnene skal gøre hvad de bliver bedt om, uden at gøre alt til et diskussionsemne. Devisen må være, lær barnet at adlyde, lær dig selv kun at kræve lydighed når der er en grund til det.

En god disciplin skaber ro og tryghed, og det er en absolut forudsætning for at en inklusion kan lykkes. Når det er sagt, vil vi advare mod at tro, at en ordentlig inklusion er en besparelse, ligesom man må erkende de grænser der er for en meningsfuld inklusion.

Vi skal tage en seriøs drøftelse af i hvilken grad it skal bruges i undervisningen. Spørgsmålet er ikke OM der skal bruges it i undervisningen, men hvorfor og hvor meget. Der er en tendens til polarisering hvor man enten er jubeltilhænger eller sur modstander.

Jeg har haft svært ved at finde entydig forskning, men hælder personligt til at fordelene overdrives og de negative følger undervurderes.

I den forbindelse går jeg ind for forbud mod mobiltelefoner i skolen, skolen skal blandt meget andet være et forum for direkte personlige relationer og kontakter, jeg vil kalde det for øjeblikkets nærvær.

Dette er ikke nyt, de steder man har prøvet det er erfaringen at børnene leger mere med hinanden, og hvem kan have noget imod det??

Vi er et nyt parti kommunalpolitisk, vi ved godt at det kommunalpolitiske felt er stort, at der er meget vi ikke ved noget om og vi vil ret sikkert begå dumheder som vi så må lære at tackle.

Alle de områder der ikke er nævnt her vil vi gå til i respekt for Alternativets fundamentale værdier som meget kort sagt er social ansvarlighed, bæredygtighed.....

Meget af det jeg har skitseret handler om børn og unge.

Jeg ønsker som de fleste at blive i mit hjem længst muligt og selvom vintrene ikke er hvad de har været kan jeg forudse at den tid kommer hvor snerydning bliver uoverkommeligt, ligesom bortskaffelse af haveaffald og andet storskrald kan blive problematisk. Det må være muligt at organisere en fleksibel hjælp på disse områder, evt med brugerbetaling

Niels